

i det høje Tings Erindring, blev der i forrige Samling vedtaget en Lov, hvorefter der paa meget gunstige Vilkaar blev givet Befolkningen Valget imellem Kapitalafvikling og Renteafvikling, og som det var at vente, har en meget stor Del af de paa-gældende valgt Renteafviklingen.

Ligeledes vil Gennemførelsen af de sociale Love, ikke mindst den i sidste Samling gennemførte Udvidelse af Sygekasseloven i Forbindelse med Forsikringen af kronisk syge og Invaliditetsforsikringen, kræve betydelige Beløb allerede i indeværende Finansaar, ligesom de sociale Love i det hele taget vil kræve større Beløb, end der er opført paa Finansloven for indeværende Aar. Endelig kommer de betydelige Merudgifter, som direkte eller indirekte staar i Forbindelse med Arbejdsløsheden. Selve den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse anslaaes af Indenrigsministeriet til i Tiden indtil den 30. November d. A., da den nugældende Arbejdsløshedslov udløber, at ville koste ca. 25 Mill. Kr., og saa er der endda tilbage 4 Maaneder af indeværende Finansaar. Dertil kommer saa Tilskud til kommunale Arbejder i Anledning af Arbejdsløsheden, Tilskud til Boligbyggeriet, som foruden at afhjælpe Bolignøden giver et saa væsentligt Bidrag til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, Laan til Grundforbedringsarbejder.

Fragtnedsættelser for vanskeligt stillede Industrier, den almindelige Anordning, som er udgaaet fra Ministeriet om at foretrække dansk Arbejde overalt, hvor det paa nogen Maade kan lade sig gøre, lige til Tilfælde, hvor der er en Forskel af 30 pCt. i Prisen paa det danske og det fremmede Arbejde. Ogsaa de 2 Mill. Kr. til Industrilaan skal jeg i denne Forbindelse nævne og Ophævelsen af Raastoftolden paa visse Varer. Hvor meget alt dette vil løbe op til i Aar, er det vanskeligt at sige, men mindre end ca. 20 Mill. Kr. vil det ikke blive.

Endelig er der de betydelige Nybevillinger, som vil medgaa for at gennemføre offentlige Arbejder udover de paa Finansloven bevilgede ved Statsbanerne, Telegrafvæsenet, Havnevæsenet og forskelligt andet. Hertil vil der, bortset fra Genbevillinger og med Erdrag af forventet Nedsættelse af Bevillingerne, gaa, antager jeg, op imod en Snes Millioner Kroner.

Man vil se, at det er meget betydelige Ofre, der er bragt af Statskassen med Formindskelse af Arbejdsløsheden for Øje. Det er jo en stor europæisk Krise, ja, en Verdenskrise, vi her staar overfor. Der kan

ikke være Tale om at afhjælpe den, men kun om at mildne den. Men der er, som det vil ses, ofret langt betydeligere Beløb, end der i tidligere Tider, hvor der var lige saa stor Arbejdsløshed, blev ofret paa Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden ved at skaffe Arbejde. Det er dette, man fra anden Side har kaldt „at lægge Hænderne i Skødet“. Men Tillægsbevillingslovens Tal vil overbevise ærede Medlemmer om, hvad dette Slagord er værd.

For disse og andre Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven skulde der vel, antager jeg, i det væsentlige være Dækning i de ca. 144 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som Overskuddet paa Finansloven for indeværende Finansaar udgør. Men hvad der i følelig Grad vil forstyrre Balancen, er den rivende Nedgang i Statsindtægterne, som har fundet Sted i indeværende Finansaar. Jeg tænker her paa Statsbanernes og Post- og Telegrafvæsenets Indtægter. Udgifterne, der er budgetterede for disse Etater, vil i det væsentlige holde Stik, men paa Indtægts-siden er der et mægtigt Svind. Endvidere tænker jeg paa Skatterne, særlig paa Indkomstskatten. Der var her forudsat en meget betydelig Nedgang. Der var opført en Afgang, som var ikke saa lidt større end den, de statistiske Overslag førte til, men ikke des mindre vil der dør blive en yderligere Nedgang. Betegnende for hele Situationen er det, at medens Selskabs-skatten sidste Finansaar indbragte ca. 152 Mill. Kr., vil den i Aar paa ingen Maade kunne anslaaes højere end til ca. 50 Millioner; der er altsaa ca. 102 Mill. Kr. Indtægtsnedgang paa denne ene Skat. Langt den største Del af denne Indtægtsnedgang var vel forudset paa Budgettet, men Nedgangen er blevet endnu større end beregnet. Endvidere er der den fortsatte Nedgang i Toldindtægterne, og ligeledes er der en Nedgang, dog i mindre Grad, i Indtægterne af de indlandske Forbrugsafgifter.

Naar jeg nu til sidst vender mig til Finanslovsforslaget for Finansaaret 1922—23, viser det paa §§ 1—7 en Indtægt af 307 749 599 Kr., og paa de ordinære Udgiftsparagraffer, Driftsudgiftsparagrafferne 8—25, en Udgift af 369 088 926 Kr., altsaa en Merudgift af 61 339 327 Kr. Paa § 26, Formueregnskabet eller Formueparagraffen, er der en Indtægt af 7 092 000 Kr. og en Udgift af 55 277 262 Kr., altsaa en Merudgift af 48 185 262 Kr. Paa hele Finansloven er der altsaa en Merudgift af 109 524 589 Kr.

Denne Merudgift har dog kun formel Betydning, idet Skatteindtægten her ligesom paa det Finanslovsforslag, jeg fore-